

Տարեկան գինը 10 լուր, կէս աարփանը 6 լուր
Առանձին համարները 5 կօպէկով:

ի պատում գրվում են միմիայն Խմբազրատան մշ:

Օտարաքաղաքացիք դիմում Են ռազմակից
Տիֆլուսի Ռեդակուլ „Մասկօ“.

ԲՈՎԱՆԴԱԿՈՒԹԻՒՆ

Այս ուսանողութիւնը՝ մարդաբազներու քրի ին տեսութիւնը՝ Նամակ՝ Համախընթացքի լրաբեր։ Սրա պահին տեսութիւնը՝ Աշխաղիկներ։ Յասութիւններ։ — Ի ան ասի ի րականէ։ Քաղուձներ։ — Ի ան ասի ի րականէ։ Քաղուձներ։

Հայ ուսանողութեան քանի մի
թրունակներ գնում են Մասկո-
ւար Ա. Պիտերթուրք և Նորանք
շշտ վերադառնում են սոյն նեղ-
այեաց, անգարգացած, ճնշուորոն
ու ածողութեանը անբնապնակ,
ասարակութեան մակերեսիցի
ակ մատորալակս և բարյուսագէս

վնող անձնաւորութիւններ։
Խնչ է այդ անմիտիթար երես-
յթի պատճառը։ Վեր կար-
երով պատճառն այն է որ Հայ
աննորութիւնը անփարող է լի-
ում մայրաքաղաքներում ազա-
պիկս զարգանալու, որովհետեւ
նց որ մի նոր ուսանող գալիս
նա իսկցին ենթարկվում է
ների ազգեցութեանը, իսկ հի-
երի մշջ կայ մի այնպիսի խը-
ռոր, որ մոցրած է եղել
յս կամ այն պաշտամ քուրմի

ԲԱԿԱՎՈՒՅՈՒՆ

612 011-8 17 90-949 9521544918

Եւի մար չայրենիքի ձմեռը: Սիրու էի այն ժողոված փակածը, այժմ աւելի բացար է, թվակալը, որին այս մատուց օրուան տեսքը մատակերպ ու գնահատ ըստ առաջնորդ եմ թշ:

թ կենան էլ մի աւելի ժաման և աւելի տրիք ն կենան առօս լիշտավութիւնն է եղած ա Այս, իր զարդը, իր անհաւ սրբը, ուստ պատ զարդն այսը, բարեան ճենի աւանդ տա լ որ տածէ ու ժնանէ և պատանէ ցործ կի սի փամեռքինքն, Հայ գիւղացին Կորցին ընկած ու հնա ամիս չանաստանում է: Այդ պարագա ա ներկա միջաւ անորոշաւած մասնաւու, կը ա զգաւու, անաստոց խազապատշու զարդի մէջ է ընկած իր թողիքներու, փրա ձեռք ճանապատշում է: մի կախարական վերացութիւն մէջ ա գիւղացի գիւղացին, նոր լիշտավունք կանցն անց գլուխները մի՛ են անենու, ինչ գրեա զգնուու, են իրնեց զրաւչ կերպարավաճերը իրնեց բոլոր չաւշենուվ պատճենաւծ երկու շ նոր ա ցին, այսու զգուր ու առայսու գիւղաց կանանքն է, կարուի ճոր ու անենի ա պահի երկարն է ճանառու, կարծեա փշրե և պահ, այսու պարտակ կամ սիսան է կանա ա աղոյ ու գեղեցիկ անցամենուու, մնա մնա ա երեւ կրկի է թափու, թամաւա առա զարդ ա պալի՛ զլատու անցաւուած զրացակ շրջան մինչ մինչ ա տեղ Անը ա ցին արինաւուու, թի՛ խացանչ ու ու ասես զոյ չաց է զառուուծ կա ասմիք կրասու, անձամբ ուու զերին է զա սամաւ: Կող կիցնուն ի զիշացաւ, շինուած ա պատշու է, արենի է անուա, որոր պատի փրա նու ա ճամփ տար կամ տանիքիւն է ցոյ տամա

աշխատութեամբ։ Խրաբանչւր
մայրագաղաքի հայ հասարակու-
թեան մէջ կայ մի որ և է հայ
քուրմ, որ բռնաւորապէս բար-
ձում է իրան չջանապատող ուսա-
նողների վրա իր նեղ սահմա-
նափակ, հնացած, փառած, եզրի-
ալիկան, անազնիւ հայցքները,
չէ թոյլ տալիս որ երիտասարդ
ուսանողը անհատապէս զարգա-
նայ, այլ մտածի, ինչպէս ինքն
է մտածում, նայի աշխարհի վե-
րա ոչ թէ իր սեփական աշքե-
ռով, այլ որիշն աշքեռով, ըս-
տարգանայ սեփական փորձով,

այլ ընդունի պատրաստ, աւանձ-
գական գողափարները, արդէն
կազմված հայեացքները, չը
կանգնի իր սեփական ոսների
վրա, այլ փոքրիկ մանուկի պէտ
առնձերով կապված ման զայ....

Քուրմբ, ուսանողների նեղ-
հայեաց առաջնորդը լինում է
կամ հին ուսանողներից, կամ
մայրաբարպում ծառայող և
այնտեղ միշտ ապրող հայ պաշ-
տօնեաներից: Հենց որ ուսանո-
ղը գալիս է, նա պարտաւորու-
թիւն է համարում ներկայանալ
այդ տեսակ քուրմին, —և աշա-
նա իսկդյուն ընկնում է նրա ազգե-
ցութեան տակ.... Առաջին տե-

— Տայո, — կանչում է, — ձի՞ն թամբէք. փոխը պիշտ
պահն քախն. զանգառատ, լու, իմացար. — Նոր
մանում է տառ, կոկիլ չափանում ու արանում՝
չափան կամ քրջով օգնութեան մասն. բուժարի փափա-
րի, կամ չափարակ զառենին ձևուոյք թափ
տափսի, ծայրը ներ զարկում այս կամ այն ձեռու-
փոք ինչ աջու ամեանի փա թիւ զբանի է դուռմ
թիմի պրոբու, պեսին որորու և մի քառա-
մատ չափան կարքան ձուռ. վրա և, մասնաւու ո հա-
կած ձեռուու. Դարձի փերած ու մութ անփենէն-
լրան կած երեւար զգում է թէ չէ իւր մերեւա-
կի ուռ ասպասանգ զնիւլը է չէ ասպասում. թը ը-
շում է, ինառան է փայտոյ և փանինք, ու սան-
ք ձեռ կոծուու. Փոխի եղուու, զատի փա, քա-
րանի եղած կերպան և թուու քանի և աեց-
ճիւսուր. Իրարի մի ներանից չեռու կը նիմի-
թարձր գօմերու ու մնենու, ո անփենիրու վր-
խունուած են մարդիկ, ար ու կանաք, պաս-
տէք ու աղջիկ ծասիկ գտնուու խառի զիգանա-
փա ամառ չպարանա տղու բաւան ևն չափ-
սանան. Կասառուոզ շիրին է. կարծեն մո-
պափեռն մականախազզ. Ազապ աղջիկներու
նոր չափանուու միրս զոյ ու ինըստ, եթիւ մրց-
նուրու. մէջ է իրենց սրտի միրիլիւն. Մրցուր ու շ-
րուց էլ և սա միս իւր. իւր է կանառու բոր-
ձարպիսթան ու արխուութիւնը, իւր չամար ա-
խարքի չաւսառա է իւր գոլոր միրով զարձ-
գուասու. Գնում է մէկ խմբէն մի ձաւուր. թ-
թիւն ինիւնու իւր անդրուափար և մինչ պատուու-
րու. ուր Քուուուր, ու փոխուու մէ ձեռաւու մ-
տիւն փոյշ չանեն, ինչուս նա տգմուն արտօ-
ւը էր չանուու, ուր գիտմամբ մի քամի որ Ծոր է
կասպէ տաւու, և արդաւ և նեկ ձօնուանից մ-
ինու սրմանիւն օրի մէջ հնառուած կտրուն-
կնինք. իւր ամունէնք որ չափու պիտ պարաց-
նորդ մէկ երսան չոլոյ բռնուան է. Այսուն մ-
տիւնու էր չափափականց խմբին որ մական ա-
ճակիւր չասնեւ կարողանա ուղած մարդու

առթմէնից արգէն սկսում է զե-
լեցիկ գասատութիւնը, բամբա-
սանը, թէրաշաւասութիւնն գէ-
պի ընկերները, ատելութիւն
դէպի այլափօն արինակիցները,
փտած, չնացած, աւանդական
գաղափարների անպայման պաշ-
տելը, նիժմական, դրամական
ոյցին շղոքորթելը, կեղծաւո-
րութիւնը, —աշա այն գպրոցը,
որի մէջ կրթվում է ուսանողը
աւելի շատ, քան թէ չամասա-
րանի, ուսանողութեան շրջանի
և մայրագաղաքի հասարակու-
թեան մէջ:

Ղիգուք քորմը ատում է այս կամ՝ այն ուղղութիւնը, ասենք ատում է ՈՒշակը լրագրի ուղղութիւնը, —և երիտասարդ ուսանողի բարոյական պարտաւորութիւնը, նրա գոյութեան անշրաժեցած պայման է դառնում քորմի ներկայութեամբ ամեն օր ձաղրել <ՈՒշակը>, գորանով զրաւր-ձացնել նրան, ամեն յարմար դէքքում յարձակվել ատնիկությութեան դէմ, ծիծաղել նրա վրա կրկնելով՝ «Երեսի սա եւ ՈՒշակն» է կարգացել և այլն.... Քորմը ուրախանում, ինտում է, նրա սրտին «Եղ է քավում», ուսանողը Հաճեկի է նրան ձադ-

ունը բաց է առաւտեան 10—2 ժամ
Հացի կիրակի և տօն օրերից)

Յայտարարութիւնը ընդունվում է ամեն լեզուով:

...and the world will be at peace.

[View all posts by admin](#) | [View all posts in category](#)

Եթևլ իրան ատելի կուսակցութիւնը:

Ո նոք մի ժամանակ մեր սե-
խական ականջներով լսած ենք
նետենալ բարյական զասա-
ռուոթիւնը, որ արվում էր քուր-
փ բերանից երիտասարդ ուսա-
նուածները. «Եթե որ մէկին կամենում
էք վնաս հասցնել, պէտք է նրա
նեա բարեկամնաբ, նրա սիրած
մտնեք, աշխատէք նրա սրտա-
կից բարեկամ՝ զառնավ, և այս-
պիսով նրան փոս փորէք»: Են-
իփորձ ուսանողը սկզբից զայրա-
սում է և ականջ բացականչում:

«**Л**яյց դա անազնւոթիւն է,
պարո՞ն» — «**Ե**.յո՛, անազնւո-
թիւն է, պատասխան է տալիս
քուրմը, բայց աշխարհիս բանը
այսպէս է»:

• Քուրմը շատ անգամ ինքն
հարսուստ մարդ է, բայց մի որ
և է կրէսոսի մտերիմն է, նրա
առաջնորդն է, նրա խորհրդատու
է, նրա աջ ձեռքն է: Կա գրա-
ւում է աղքատ ուսանողին, խոս-
տանալով նրան նիմթական օգ-
նովթիւն որիշի քասակից, հա-
րուստ վաշխառուի կողմից, այս-

ձիաւորներ՝ որոն հաւասարացին տոլկան են, և արշավ ժամանակ այնպէս են զնում, որ կարծես՝ առ թի գուաղենորմ փափար մածութ ունեն և փախտութ են ըս լինի ամանենքը կորորդին շիբր մախի, ուրա շառ են ուրախանում ժաղովուն, ծծաց ծծաց, ծծաց պահանակուով:

Հյուկար կը լինի հնարապելով ժողովրդի ձմեռ սախին պարս ժամերու մարտակն ու մարտակար քարամասակա կանքից ըս չանչէս սիրիք: Հնարապ փառձեր են լինուած ուժի, երաշաբառութեան, արագաշաբառութեան, մարմին ամենան կնքի նկուա նկուա ու նարմիք գարանուանքներն: Այս բոլոր չանչէս ներքու մարտակ է մանկութիւնը, պատասխան թիւնը, երիտասարդութիւնը, մի հոսքով նկառու արիւնը: Խատա արիւնը, ան որ արդէն քառա սին մօս է, յիստուն վիր է, ան աստրադիր է չանչիսանուան է, զուս ուրիք մտնում է մցրաբար ան և երբ մտնում է մցրացն աւելի կարստութիւնը արժանաւորութիւնը, և հնարապելուանթիւն ստանում: Ու, այդ փոքրէն մէկի լիրասակը չնա սուսանուած անձննեն, խսող է թուրա թուրա երկու փաթ պինդ ողորուած կնք, այնպէս որ մէջ այսք բանից ժամանակ միւս ժայր օդի է չամարան շնորհ կարող է մանի, ինչնա թիւ փափա լինէր խաղաղողները գաբեալ երդու խում են քաշանուած դէմուշէն: Այէս աւելի չէ գնա քառասունն մօսիւթիւն մարտ կը լինէր ախոյնան

պիտով աննկատելի կերպով բարյագակա կապում է նրան, պայման է զնում նրան կործրէն կերպով հետեւել իր ուղղութեանը և այդ հսապանդութեան փոխարէն նիւթական օգնութիւն արտանալ, զնալ կատարելագործվել արտասահմանում, և այլն....

Հայց վայ ան ուսանողին, որ
մի ժամանակ խնամքալութեան
տակ է եղել, իսկ յետոյ յան-
կարծ ազատվել է այդ Ճնշագ,
թթացնող, անբարյականացնող
խնամքակարութիւնից, — Նրան կը
հալածի քուրմը ամեն տեսակ
ներելի և անսերելի միջոցներով,
անանուն, յիշոցներով լի նա-
մակներ կուղարկվէն նրան քա-
ղաքային փօստով, մասնութիւն-
ներ կը լինեն ուսանողի վրա իր
պրօֆէսորներին, որ երիտասար-
դը փանգաւոր մարդ է, մատ-
ունութիւններ կը լինեն կառավա-
րութեամբ, և այն.... Այս ա-
պստամբ Համարված, ինսամա-
կալութիւնից զուրս եկած ու-
սանողին քուրմը այլ ևս հան-
գիստ չի թողին. մայր, հայր,
ընտանիք, անձնական կեանք,
ամեն բան առարկայ կը գտա-
նայ նրա բամբասող, ամեն բան
արատաւորութեգուի: Այդ բալորը
մենք իմքներս փորձով տեսանք:

Հասակ առած ուսանողները պիտի ի համարակալութեան տակ են գանցում, որ իրաւունք ունեն կարդալ հայերէն կամ ուստերէն լեզուով միայն այն զիբը, լրագիբը, կամ անազիբը, որ նրանց թոյլ է տալիս իրանց քուրմէ: Մի լրագիբ, որի ուղղութեան դէմ է քուրմը,

լրա յարձակուողը. պատաշմամբ մօն էի գը-
տուուում առաջ, որին չափանկը էր թթարքի չառակա-
ծ. Նա մարմին մի ժամանկ կաղաքուածքով փա-
ստաւ տուեց, և թթարքի ճայրը առա իմ գը-
արիկի կայից պահպանակին՝ ու ապերու դրա
ր. պանդիք պէս կարց կաշըն ու մի եանկին
աղ արտա պահպանակի վրա: Կայ, մի էլեկ զիանէր
փախու, մոռնա իւ. ենի աչքս, քիմս մէկը չէի
նշնան: Սովորի են արդ չառակածքըրը ուր ո՞ր
ինչին՝ շառ անզամ մարմին այսանց պարա-
պար կապուալու է, արինը մէջը խեղ-

—Բայց ինչու խաղերու այդ վտանգը. — Հարցուի, խօսքը կտրենով:

Որովհանք մասնանք է միայն, կամ աւելի ծիչոց
անելոց շաբան է այդ տեսակ խալքուն զին տուու-
աւելի որու և կառու խալպին, որ մի
ան քրողուն կամ փաստակուն ես, մը ցաւ կամ
խառնութիւն գրասւ ես. կամն, ուր կիրաց զարթ-
ուու ո զօրթում է: Փորոյ խալպարդները այս բարը
աւ են չասկանուու: Մեր կիրացացին բան չի կր-
տականուու: ցաւը կանցնի ու կը մուացուի, բայ մար-
թիք կը գերու ամպեւ ու շարտաւ: Եր սուրբի:
ինչունութիւն ու չարգաւու իւն այս յանգուսկ
մասիք մէջ ամեն քայլ տիրուի մեզ չարփակուր կը
ինչն:

«Զարագանենք մէկն ասեմ, ուր անմեղ զայտաթիւնը դիմում է և հաղորդողն այն է ձնածիկի*» ապր. Տամանիսիքը մէկն անսանվեց տապակն աղջինը իրեն մնիկը ու բնուածի ուղղութեան հարցում են այս կտօրիգ իսոյ կամ կրիկոյ այս մնից տառը. Այս գնալ ու զարու մէջ մի աստվածի ապագայ կայ որ չարքեցնում է պատաճի աղջիս միրուր բարձրացնու, ի ներու ու զարձակ արշագաւու. Ժամանակ չարժմամբն ու փէշերու

թէ ե իսպն մլշտ կարգում է, զգված
էլ չը լինելով, — առ խասիւ արգե-
ցում է և ուսանողին կարգալ: **Ա**յս
ինչ գրութեան մէջ է
գտնվում մայրաբաղդաների հայ
ուսանողութեան մեծ մասը: **Ե**ւ
յետյ ինչ զարմանալու բան կայ
որ ուսանողը վերագանում է, իր

Հայրենիքը նոյն անզպարգացած,
նոյն սեղայեաց, նոյն անգործ,
նոյն թշնամի ամեն նորութեան.
ամեն առաջպիտութեան, նոյն
անսագնիւ, նոյն միջնագարեան
գաղափարներով լի:

Կա հասարակական ասպարեզ
է, մոնում, պասկվում է, զաւակ-
տիք հայր է, լինում, — բայց իր
հայր է, լինում, — բայց իր

ամբողջ կեանքը մնում է Տիբի
ննամակալութեան ներգործու-
թեանը ևսթարկված։ Կեանքի
գժուար չանցամանքներում նա
ընթի իր սեփական աշխարհյա-
ցողութիւն, իր սեփական չա-
նցմոնք, և այս կամ այն վրձ-
ուզական քայլն անելու չամար,
պյ չասակ առած, զրեթէ
սելոր մանուկը, տարէնը մի
քանի անգամ թիքիլից նա-
ևակ է գրում Առօսկար կամ Պե-
տերըուրդ, նայելով թէ որտեղ
։ Իր քուրմք, որպէս զի խոր-
ուրդ չարցնի սրանից թէ ինչ-
պէս վարդի կեանքի այս կամ

յս հանգամանքում, և ստացած
սորութիւնն համեմատ գործի....
Այս ինչն է մեր ինտելիգէն-
ցիայի մեջ մասը: «Մա բաղկա-
ռած չէ ինքնուրպոյն, անկախ մը-
ռածող, անհատապէս զարգա-
ռած անձներից, այլ մինչև իրանց
լանց մի որ և է մուժը և խա-
տը անձնատրութեան ինտամա-

անձաւ քամու մէջ զեղեցիկ ծամերը ծաւալ ծաւ
ու խաղութ են, լիախորդ ծծած օդովը ուռացիկ
նշն են և անում իր ձեռակար կրկալի տակ
պահապահ գուռն է երկու անուածն աշխարհ-
ութիւն, այսինք ան արագ շարժման մէկ լայնու-
ամբը լցուած ու կարմրած են, աշքերուն մը
տակ զալապաննը է եներ տրոյ արօն է տան-
աւ խր շոշունք անուածն էրկու անուած ամառ-
նան է չ չուներ երկու կողման մէկ լոյնին է
ունուած մնծ ու բարձր տան առիթին մէկ ուս-
տան անշիպակաց գերաներուն զարկուած ճամա-

ուր կամ ընտանիք չը մնելով. Արբեմ զաւարմած չը շարժենամք շարժում են թառը կամ փեր են արձակացնեմ. Առաջ ապա պար են թողովում իր տեղ ստեղ պատուակ են ձևեցին փեր ասասոց աղջկա թե որ ճիշ է հանում համաստարք. Ա երբեմ է են գեղեց փղոցից գորոզ խօսդէ ձևկը ասում է անպիտի շշառութ որ վերի հաս քանինում է սպիտականներ. Դրա այլ ասականին են. Ներոց փեր ասս թեան, դրաց թուամանիք մէջ ու

ալութեան տակ մասցող կյոր,
չինչ ինքնուրոյնսութիւն չունե-
ող, ուրիշների, թուժակի պէս
նզիք սերտած բառեր կրկնող
ործելքներից:

Դժբաղգութիւնն այն է, որ
ասանալոր վերապառնալով հայ-
ենիքը գտնում է և թիֆիլի-
ում և Կարգիկասի այլ մեծ
աղաքաներից մի քանիսների մէջ
ի մի այդ տեսակ, բայց աւելի
անք քուրմեր, որոնք մայրագա-
պների քուրմերի ազգանուներ են,
ոյն մութ, խաւար անձնաւորու-
թիւններ, նայն գեանափոր, զգուելի
նասառներ, որոնց փոսած գա-
ափարներին լոյս աշխարհը վը-
ասում է:

Ωυγενέσιον/την ωρά της παρ

ասանողաւթեան մեծ մասը ակր
է վերջապէս ազատվել այ
սակ քրմերի ազգեցութիւնի
նորհաւորում ենք ուսանողու
նանը որ վերջապէս փոքր ա

պըր դուքս կը գայ յիմանենե
թարացյականացնող խնամակա-
թիւնացից: Հյափառով յոյս կա-
զող ենք ունեսալ որ ուսանողներ
առեալ սերունդը աւելի ինք
ուրցյան կերպով զարգացած, և
իլի բարդոյական և ապսի պի-
սի:

ԵՐԻՑԻՆ ՏԵՍԱԻԹԻՒՆ

ՆԱՄԱԿ ՇԱՄԱԽՈՒՑ

— 17.000 ♂

Հակոբ Միքայելի 1-ին

ամախու հայ-լուսաւորչականները և հայ-աստվածականները սիրով են վարդում միմանց հաստատ դիտարարութիւն ունեն ամեն ազգայի երեւմ համբախի կեսառն պոժեւու:

ամսիուն ժողովուրեց քանօք չէ, ևս զգում
տութիւն չպանր կերակուրի, մտաւր լը
Մեան և բարդական զարգացման, բայց այս
շասերը իրանց չպանր չովուների մը փան
չնորին և գտնեալ իրանց մարտին և եկա
մաս ինը առաջ առաջ գույն առաջ առաջ գույն

բաց է արել ու ներև է նայում կամ ամբողջ
է զրի որ տե թէ նոչ ե՞ս խօսում, բայց նույն
մի ազգաբարութիւնն ստիպում է նորան ի
հայրեւ և խօսանայ: Իդրէք, որ ծառը առաջ
սիստանանոթիւնն է և երեկոն մի բաժին
ի գրաւու այսուն են մատու ունիւ: Միան
ք է թեթե լինի, եկեղեցանման, օրինակ
ով դիմում կամ Արքոց վարքը, և երակ աղ
են: Նա, որ արդեն նոյն դիմում ըստ
շարութեան է և կարգադրութ չափան
ու կարգութ է ու կարգացութ չափան
ու կարգութ է ու կարգացութ չափան